

turde gøre dette, ville man sikre både klima, velfærd og beskæftigelse.

Statsministeren har valgt en anden strategi. Pengene skal ikke bruges på fælles velfærd eller til at sikre beskæftigelse og klima. Nej, pengene skal bruges til skattelettelse til dem, der har rigtig meget i forvejen. Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti stillet sig i spidsen for en historisk skattereform. Den er historisk, fordi man meget systematisk fjerner sig fra ideen om, at det er de bredeste skuldre, der skal bære det tungeste læs. Rødvinsreformen er faktisk et rimeligt navn til den, for den betyder, at direktører, millionærer og ministre får tusindvis af ekstra kroner hvert eneste år, mens helt almindelige lønmodtagere enten får meget, meget lidt eller ingenting. Man kan sige, at den bygger på et princip, vi kunne kalde en omvendt Robin Hood. Man tager fra dem, der ikke har særlig meget, og så giver man til dem, der har rigtig meget i forvejen. Det er med andre ord en klassisk borgerlig ideologi, som vi bedst kender den.

Det er med gaverne til de rige, som det er med gaverne til bankerne. Vi har ingen sikkerhed for, at de kommer til at føre til øget beskæftigelse. Tværtimod. Regeringens politik fører ikke til tryghed for de tusindvis af mennesker, som er så ulykkelige at være havnet i arbejdsløshed, eller for de tusindvis af mennesker, der trues af fyringer. Arbejdsløse trues med økonomisk ruin, med at måtte gå fra hus og hjem. Det har regeringen ikke nogen løsninger på. I stedet for at dele gaver ud til bankerne og samfundets rigeste vil Enhedslisten skabe flere arbejdspladser, og vi vil sikre et ordentligt livsgrundlag for de mennesker, som er så uheldige og så ulykkelige at være havnet i arbejdsløshed.

Men borgere trues ikke bare af arbejdsløshed og økonomisk nedtur. Flere års lov og orden-retorik med stadig hårdere straffe og stadig større ulighed og fattigdom har ført til massive problemer med skyderier i vores gader, og det er et angreb på den grundlæggende tryghed. Vi vil kunne gå rundt omkring på vores gader uden at frygte, at der er nogle, der skyder om ørerne på os.

Jeg havde håbet på, at den åbenlyse fiasko, som man må sige regerings politik har været på det her område, havde fået regeringen til at fremlægge noget nyt på det her område. Det må være åbenlyst for alle, at der er behov for nytænkning. Det er det i hvert fald for os, der bor på Nørrebro. Mit naive håb blev gjort til skamme, for jeg kan desværre konstatere, at der ikke

kommer til at ske forandringer, så længe det er VKO, der har flertallet. Nu foreslår regeringen oven i købet endnu mere af det, vi har hørt på de sidste 8 år, nemlig straf, straf, straf, og nu skal børnene måske også straffes. Det er der uenighed om, det ved jeg godt, men måske skal børnene altså også straffes. Det kommer lidt an på, hvilket regeringsmedlem man taler med.

Kl. 16:20

Alle, der ved noget om det her område, skriver på ressourcer til det sociale arbejde, skriver på ressourcer til det kriminalpræventive arbejde. Alle, der ved noget om det her, siger, at strengere straffe ikke virker. Hvis strengere straffe virkede, ville USA, Saudi-Arabien og Kina være blandt verdens tryggeste samfund. Det er som bekendt ikke tilfældet.

Hvis en læge i 8 år har forsøgt at behandle en patient med en bestemt medicin og kan konstatere, at der ikke sker forbedringer, men at det tværtimod ser ud, som om tilstanden forværres, vil det være meget uansvarligt, at den læge ikke skifter til en ny behandlingsform. Vi har forsøgt med VKO's strengere straffe, og det virker ikke. Det er ikke for at være smålig, for det er o.k. at begå fejl, det er bare enormt vigtigt, når man begår fejl, at man så tør indrømme det og sige: Det var en fejl, nu skal vi komme videre.

Men det her med at indrømme fejl er bestemt ikke regeringens stil. I hvert fald omtalte statsministeren i sin tale sundhedssystemet som et af de områder, hvor regeringen havde grund til at være stolt over det, regeringen har udrettet. Statsministeren sagde bl.a.:

»Og så har vi taget opgøret med den misforståelse, at det er vigtigere at bekæmpe privathospitaler end ventelister.«

Ventelisterne er det ikke lykkedes for regeringen at afskaffe. De er stort set lige så lange, som de var, da regeringen overtog magten. Til gengæld er det gået rigtig, rigtig godt med at styrke privathospitalerne og skabe større ulighed i sundhedssektoren. Der er blevet hældt millioner af kroner i de private hospitaler. Man skal som vores kommende statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt, har sagt – og jeg citerer frit fra hukkommelsen – være idiot for ikke at tjene penge på at drive private hospitaler i Danmark.

Tænk, hvad man kunne have gjort i det fælles offentlige sundhedssystem, hvis man her blev betalt lige så godt for behandlingerne som i det private. Tænk, hvad vi kunne have udrettet for de millioner, der bliver givet som skattefradrag til de private sundhedsforsikringer. Den politik,